

РАЗМЪСЕНИ.

П. Ходилъ на Парижъ наука да учи и кога са за-
върналъ въ село-то си, глава-та му била вече оголяла
— станала като вратунка! отъ много дълбоко учение.
Единъ день той повиква кундурадгия-та да му земе
мърка за едни чепичета. Той таламъ дежониралъ и са
билъ принеслъ на книга-та си, ето ти и кундурадгия-
та влезва. Добр'утро киръ даскале, азъ дойдохъ да та
мъра. П. безъ да са обжрни, както си четялъ предъ
маса-та дигналъ си крака назадъ да му зематъ мърка.
„Бе та ни сжмъ налбантинъ че си давашъ крака да
го кова?“ Нашия П. са сепналъ и тутакси са обжрналъ.

Праздника на свиня-та.

дно момченце като го попи-
талъ даскала защо не дойде
вчера на школа-та, рѣкло:
„даскале у дома праихми пра-
зникъ на свиня-та. Че ка-
къвъ празникъ е било: „ба-
ко уби наша-та свиня.“

Тозъ и онзи.

Тозъ вижда какво горѣ хвѣрчи
И не сапикасва какво пѣлзи по земя-та;
Онзи вижда какво пѣлзи по земя-та
И не вижда какво хвѣрчи над'глава му.

Тозъ вижда това, що предъ него лежи